సంఘటనలు కదిపే పాత్రలు

ఎమ్.వి.వి. సత్యనారాయణ

ఈమధ్య మా గురువుగారికి కేసులు లేవు. అందువలన ఆయన మాట ఎలా వున్నా నాకు బద్ధకంగా వుంది. ఎప్పుడూ పరిశోధనలతో చురుకుగా వుండే నా మస్తిష్కం ప్రస్తుతం మంచంపట్టి వుంది.

ఆవులించి చిటికెవేశాను. మంచం దిగి ముందు గదిలోకి నడిచాను. స్ప్రింగ్ కాట్ మీద డిటెక్టివ్ శిరీష్ ఆదమరచి నిద్రపోతున్నాడు. రాజ నిద్ర! అదృష్టవంతుడు. వేకువ రేకలు విచ్చుకుంటే నాకు కళ్ళు తెరచుకుంటాయి.

ఆయన మంచం ప్రక్కనుండి నడిచి వెళ్ళాను. కిటికీ వద్ద నిలబడ్డాను. ఉదయం గాలి ఆహ్లాదంగా శరీరాన్ని తాకుతోంది. నా చూపు క్రిందికి పాకింది. రోడ్డుమీద జనసంచారం ప్రారంభమయింది.

యెక్కడో కలకలం రేగుతోంది. రోడ్డుకి అటూ ఇటూ చూశాను. రోడ్డుకి తూర్పువైపున నా చూపు నిలబడిపోయింది.

ఎర్రగా బుర్రగా వున్న అమ్మాయి హంసలాగా నడుస్తోంది. ఆమె వెనుక మరో పదుచు స్త్రీ వాళ్ళ వెనుక ఇద్దరు మగవాళ్ళూ, వాళ్ళను అనుసరిస్తూ మర్రెకాయా వస్తున్నారు.

హంసలాంటి అమ్మాయి యెవరు? ఆమెను వెంటాడే స్త్రీ ఎవరు? అమ్మాయి కొంపతీసి వ్యభిచారిణా? వ్యభిచార గృహంలోంచి పారిపోయి వస్తోందా?

హంసలాంటి అమ్మాయి రోడ్డుకి అటూ ఇటూ ఇళ్ళ నెంబర్లు చూస్తూ వస్తోంది. ఆమె వెనుక అంతమంది జనం ఏమిటి? ఆమెను వెంబడించే వాళ్ళు క్షణక్షణం పెరుగుతున్నారు.

ఆమెకు యెదురుగా రోడ్డుమీద వచ్చేవాళ్ళు ఆగి ఆమెను తేరిపార చూస్తూన్నారు. ఆమె విరాగిలాగా యెవరినీ చూడటంలేదు. మరో పది గజాల్లో ఆమె నా కిటికీని దాటుతుంది.

ఆమె ముఖాన్ని యెక్కడో చూశాను. యెక్కడ? యెక్కడ? మంచంవైపు తల త్రిప్పాను. గురువుగారు ఇటు ఒత్తిగిల్లారు. మంచం సమీపించి ఆయనను సున్నితంగా కదిపాను. డిటెక్టివ్ కళ్ళు విప్పి లేచి కూర్చున్నాడు.

"సార్! క్రింద ఎవరో అమ్మాయి వెళ్తోంది. ఆమెను చాలామంది వెంబడిస్తున్నారు. నా అనుమానం...."

నా మాట పూర్తిగాక ముందే డిటెక్టివ్ శరీష్ కిటికీ దగ్గరకు చేరుకున్నాడు. క్రిందకు వంగి చూశాడు. నావైపు తలత్రిప్పాడు.

"ఆమెను నువ్వు గుర్తుపట్టలేదా?" అనడిగాడు నన్ను.

నేను మరల ఆమెను చూశాను కాని నా మస్తి

ష్కంలో బల్బు వెలగలేదు.

డిటెక్టివ్ శిరీషి మెల్లగా నవ్వి, "నువు తెలుగు సినిమాలు విపరీతంగా చూస్తావు. కానీ నీ అభిమాన నటిని గుర్తించలేవు" అన్నాడు.

నా కిటికీకి తిన్నగా ఆమె ఆగింది. ఒయ్యారి హంస!

"ఆమె జయశీల" పకపక నవ్వాడు శిరీష్.

నాకు గొప్ప అవమానమయింది. జయశీల ప్రముఖ చలనచిత్ర నటి! ఆమె కంటి విరుపుకి యెందరో ప్రేక్షక వీరులు పిచ్చివాళ్లయారు. జయశీల చిత్ర పరిశ్రమకు పరిచయమై పదేళ్లవుతోంది. ఇప్పటికే ఆమె నూరు చలనచిత్రాలకు పైగా నటించించింది. నా అభిమాన నటి! ఆమెనే నేను గుర్తించలేకపోయాను.

"ఆమె చిత్రం నేను నాలుగేళ్ల క్రిందట చూశాను. అవునా?" అడిగాడు శిరీష్.

"అవును. 'శాకిగోల' చిత్రం మీకు బాగా నచ్చింది కదా!"

"ఆ చిత్రంలో తప్పించి నేను ఆమెను తెరమీద చూడలేను. అయినా జయశీలను మేకప్ లేకుండా గుర్తించగలిగాను."

నిజమే! నాకు తెలుగు సినిమాల పిచ్చి యెక్కువే! శిరీష్ యెప్పుడో ఒకటో అరో చూస్తోంటాడు.

శిరీష్ తీరికగా మంచంమీద కూర్చున్నాడు. పైపుతీసి పూడి శుభ్రం చేశాడు. నెప్ట్యూన్ టుబాకో నింపాడు. అగ్గిపుల్ల గీచి పొగాకును అంటించాడు.

గదిలో నెప్ట్యూన్ పొగాకు సువాసనలు విరజిమ్ముతోంది. డిటెక్టివ్ శిరీష్ గుండెలనిండా పొగాకు పీల్చుకున్నాడు.

"ఈ వీధిలో జయశీలకు ఏం పని?" అడిగాడు శిరీష్.

"అవును ఏం పని? నాకేం తెలుసు? పైగా ఆమె ఠీకాణా లేనిదానిలాగా కాలినడకన నడచి రావడం ఏమిటి?"

"ఆమెకు కారు డ్రయివింగ్ రాదు. డ్రయివర్ అందుబాటులో లేడు. అందుకే ఆమె నడిచి వచ్చింది!" అన్నాడు శిరీష్.

మై గాడ్ నెస్! నా అభిమాన నటికి కారు డ్రయివింగ్ రాదా? అయినా ఆ విషయం శిరీష్‌కు యెలా తెలుసు?

"జయశీల మనశ్శాంతి లేక ఇంట్లోంచి బయలుదేరింది."

"ఏం? యెందుకు? నెలకు లక్షరూపాయలు సంపాదించే జయశీలకు మనశ్శాంతి లేకపోవడం ఏమిటి?"

"ఆమె మన ఇంటికే బయలుదేరింది!"

శిరీష్ మాట నామీద బాంబులాగా పనిచేసింది. ఆమె మా వద్దకే వస్తోందా? ఆమెకు అపరాధ పరిశోధకులతో అవసరం ఏమిటి? నేను చటుక్కున రోడ్డుమీదకు దృష్టిమరల్చాను.

జయశీల అండ్ కో మా మేడ క్రింద వాటావద్ద నిలబడివుంది.

"నీ అభిమాన నటికి స్వాగతం చెప్పు మైడియర్!" నా వీపు తట్టాడు శిరీష్.

నేను క్రాఫు సర్దుకున్నాను. మెట్లవైపు పరుగెత్తాను. అప్పటికే కాలింగ్ బెల్ గణగణలాడింది. నేను మెట్లు దిగి తలుపు తీశాను.

నేలకు దిగివచ్చిన అప్సరసలాగా జయశీల గుమ్మంలో

నిలబడివుంది.

"డిటెక్టివ్ శరీష్‌గారు .... ఉన్నారా?" అడిగింది జయశీల.

మాట్లాడబోయి తలూపగలిగాను. ప్రక్కకు తప్పుకుని మెట్లమీదకు దారి ఇచ్చాను.

జయశీల మెట్లు సమీపించబోయింది.

రోడ్డుమీద కారు ఆగింది. కారు డోర్ మీద 'ప్రకాష్ పిక్చర్స్—అవుట్ డోర్ యూనిట్' అని వుంది.

జయశీల వెనుక వున్న యువతి చప్పున జయశీలను సమీపించింది.

"జయా! ప్రకాష్ పిక్చర్స్ వాళ్ల కారు వచ్చింది" అంది.

"మాలతీ!" జయశీల తన గొంతును తన అదుపులోకి తెచ్చుకోడానికి ప్రయత్నించింది. "ఒక గంటలో నేను అవుట్ డోర్ లొకేషన్‌కి వస్తానని చెప్పు" అంది. అంటూనే మెట్లమీద కాలు పెట్టింది.

జయశీల అభిమాన సంఘం రోడ్డుమీద నే నిలబడి పోయింది.

అవుట్ డోర్ యూనిట్ కారులోంచి ఒక యువకుడు దిగివచ్చాడు. జయశీలను సమీపించాడు.

"అమ్మగారూ! తమకోసం స్టార్స్ వెయిట్ చేస్తున్నారు. భీమారావుగారు కూడా వచ్చేశారు!" అన్నాడు ఆ యువకుడు.

"భీమారావుగారా?" జయశీల పెదిమలు అదిరాయి.

భీమారావు ముప్ఫయ్యేళ్ళుగా చలనచిత్ర రంగంలో మహా నటుడిగా పాతుకుపోయాడు. ఆయన మాట పరిశ్రమకు వేదవాక్కు. ఆయన కోసం మిగిలిన తారలు

వెయిట్ చేయాలి కాని, మిగతా వారి కోసం ఆయన వెయిట్ చేయలేదు. బిజీ ఆర్టిస్టు.

జయశీల నా వైపు చూసింది. నా చేతిలో విజిటింగ్ కార్డు పెట్టింది.

"ప్లీజ్ ....నా కోసం మీరూ, డిటెక్టివ్ శిరీష్ మా ఇంటికి రండి!" అని బయటకు పరుగెత్తింది.

నా నెత్తిమీద కుండెడు చన్నీళ్ళు క్రుమ్మరించినట్ట యింది.

జయశీల కారు యెక్కి కూర్చుంది. మాలతి ఆమె ప్రక్కన చతికిలపడింది.

అభిమాన బృందాన్ని చీల్చుకుంటూ కారు నిర్దయగా పరుగెత్తింది. నేను తలుపు మూసి నిరాశగా మెట్లు యెక్కాను.

డిటెక్టివ్ శిరీష్ కిటికీ దగ్గర నిలబడి పైపు పీల్చు తున్నాడు. ఆయన తలచుట్టూ పొగ మేఘాలు అలము కున్నాయి.

"జయశీల మన ఇంటికి యెందుకు వచ్చిందంటారు?" అడిగాను.

"జయశీలకు కొన్ని వ్యక్తిగత సమస్యలున్నాయి. నువ్వు యీ మధ్య గాసిప్ సినిమా పత్రికలు చూడ లేదా?"

"ఆశ్చర్యం! అవంటే మీకు అసహ్యం!"

"చూడలేదు. విన్నాను. పెట్రోలు బంకులో కుర్రాళ్లు చెప్పుకుంటున్నారు. జయశీలకు కారు డ్రయివింగ్ అంటే భయమట! ఆమెకు గౌస్ అనే వాడితో రహస్య వివాహం జరిగిందట. వాళ్ళిద్దరికీ ఒక కొడుకు కూడా పుట్టాడట! కొడుకు ఊటీలో పెరుగుతున్నాడట.

ప్రస్తుతం జయశీల సదరు మొగుడిని వదిలించుకోవాలను కుంటోందట!"

మై గుడ్ నెస్! నా అభిమాన నటి వెనుక ఇంత చరిత్ర వుందా?

"ఆమె మన ఇంటికే వస్తుందని మీకు ఎలా తెలుసు?" అడిగాను.

పైపు తీసి చేతిలో పట్టుకున్నాడు. "మన వీధిలో ఒక్క డాక్టర్ లేడు. ఒక్క సినిమా యాక్టర్ గానీ, డిస్ట్రిబ్యూటర్ గానీ, కనీసం అభిమాన సంఘం కానీ లేదు. జయశీలకు వ్యక్తిగత సమస్యలున్నాయి. వాటిని మన లాంటి పత్తేదారులతో చెప్పుకుంటుంది. జయశీల ప్రవాహ జలంలాంటిది. ఎవరో ఎక్కడో ఆ జలాన్ని తాగుతోనే వుంటారు. గాస్ గానీ, కొత్త ప్రియుడు గానీ ఆమెను ఇబ్బందుల పాలు చేసి ఆనందించాలనుకుంటారు. పోలీసులతో ఇవన్నీ చెప్పుకుని అభాసుపాలు కావాలని ఎవరు అనుకుంటారు? అందుకే జయశీల మన రోడ్లో కనిపించే సరికి ఆమె మన ఇంటికే అని వూహించాను."

ఈ మాత్రం తర్కం గూడా నాకు ఇంకా అలవడ లేదు.

"పుస్తకాల షాపులో నాలుగయిదు రకాల గాసిప్ పత్రికలు—జయశీల గురించి వార్తలున్న వాటిని ఎంచి తీసుకురా!" శరీష్ పదిరూపాయల కాగితం అందించాడు.

2

"శీతాకాలం కూడా ఇంత ఎండగా వుంది!" దర్శక నిర్మాత శంకరరాజన్ కెమెరాను సమీపించాడు. వ్యూఫైండర్ లోంచి చూశాడు.

ఎండ మిలమిలలాడుతోంది. భీమారావు ఒక ప్రక్కగా

నిలబడి సిగరెట్ కాల్చుకుంటున్నాడు. జయశీలకు మేకప్ మాన్ టచెస్ ఇస్తున్నాడు.

శంకరరాజన్ కెమెరాలోంచి తలెత్తి బయటకు చూశాడు.

"షాట్ కి రెడీ!" అరిచాడు శంకరరాజన్.

అసోసియేట్ డైరెక్టర్ రామారావు హీరో హీరోయిన్ లవైపు పరుగెత్తాడు.

"సార్!" అన్నాడు రామారావు హీరోను సమీపించి.

"ఏం!" హుందాగా చూశాడు భీమారావు.

"ఇపుడు మీరు హీరోయిన్ని పొదివి పట్టుకుంటారు సార్! నన్ను యుద్ధరంగానికి పంపు. నాకు పతి భిక్ష పెట్టమని నీ ఇష్టదేవతను ప్రార్థించు! అంటారు" అన్నాడు రామారావు.

హీరో భీమారావు కదలి కెమెరా ముందుకు వచ్చాడు.

హీరోయిన్ని డైలాగ్ తో సిద్ధం చేశాడు. ఎ. డి. రామారావు. షాట్ పూర్తయ్యేసరికి మధ్యాహ్నం మూడయింది.

జయశీల అలసటగా మాలతిని సమీపించింది.

"డ్రయివర్ కారు తీసుకు వచ్చాడా?" అడిగింది జయశీల.

మాలతి తలూపి ఆమెకు గొడుగు పట్టింది. వాళ్ళిద్దరినీ పత్రికా విలేఖరులు చుట్టుముట్టారు.

"మీరు గాసిప్ కు విడాకులు ఇస్తారా?" అడిగాడు ఒక విలేఖరి.

జయశీల కోపాన్ని మునిపంట నొక్కిపట్టి, "ఇంకా

ఆలోచించుకోలేదు" అంది.

"మీకు ఊటీలో ఒక అబ్బాయి పుట్టాడని వదంతి. యెంతవరకూ నిజం?" మరో గాసిప్ విలేఖరి ప్రశ్న విసిరాడు.

"వదంతి అని మీరే అన్నారు కదా."

కెమెరాలు తళుక్కుమంటున్నాయి. వాళ్ళను వదిలించుకువచ్చేసరికి మరో అరగంట అయింది.

మాలతి, జయశీలా కారును సమీపించారు.

మాలతి డోర్ తెరవబోయి ఆగింది. వెనక సీటులో ఎవరో పడుకున్నారు.

"ఎవరు వాళ్ళు?" జయశీల కిటికీలో తల పెట్టింది.

"నేనే! నీ గాస్‌ను!" అతడు పకపక నవ్వాడు.

భయంకర రాక్షసుడిని చూసినట్టు జయశీల గడగడలాడింది.

"నా కారులో పడుకున్నావేం?" అడిగింది జయశీల.

"బయట కనిపిస్తే విలేఖర్లు ప్రశ్నలు వేస్తారు. నేను జవాబులు చెప్పవలసి వస్తుంది."

"నీకు బుద్ధి లేదు."

"నిజమే! నీలాంటి వెలయాలి మొహంలో ఒక మహానటిని చూశాను."

"నిన్ను నమ్మినందుకు నాకు బాగా గొంతుకోశావు."

"పెళ్ళిచేసుకొని నాతో సుఖ సంసారం చేస్తావనుకున్నాను. కాని నీకు పూర్వపు సంబంధాలు వదలలేదు."

"ఎలా వదులుతాయి? నాకు పదిమందితో పదిరకాల పరిచయాలుంటాయి. ఆ విషయం నీకు ఇంతకు ముందు తెలియదా?"

"తెలుసు. కాని మనకు బాబు పుట్టాడు. నీ జీవితం మారుతుందని ఆశించాను."

గౌస్ తలుపు తెరిచాడు.

"వద్దు. నేను ముందు సీట్లో కూర్చుంటాను." జయశీల హారన్ నొక్కింది. కారు డ్రయివర్ పరుగెత్తుకొచ్చాడు. జయశీలా, మాలతీ కూర్చున్నాక కారు స్టార్టు చేశాడు.

3

"ఎవరు కావాలి?"

తలెత్తి చూశాను. ముసలావిడ. ఆ ఇంట్లో పనిమనిషి అయివుండాలి.

"జయశీల."

"ఎవరు వచ్చినట్టు చెప్పమన్నారు?" అడిగిందామె.

నేను విజిటింగ్ కార్డు అందించాను. ఆమె లోపలకు వెళ్ళింది. అయిదునిమిషాల్లో తిరిగొచ్చింది.

ఇద్దరమూ లోపలకు నడిచాం.

జయశీల డ్రాయింగ్ రూంలో కూర్చుంది. పూర్తి మేకప్ లో వుంది. మెరుస్తోన్న దుస్తులలో హుందాగా సోఫాలో వెనక్కి వాలివుంది.

నన్ను చూడగానే ముందుకు వంగి, "రండి మిస్టర్ సారథీ!" అంటూ కుర్చీ చూపించింది.

నేను కూర్చోగానే పనిమనిషి మా ఇద్దరికీ లిమ్కా సర్వ్ చేసింది.

"డిటెక్టివ్ శరీఫ్ గారు రాలేదా?" అడిగింది జయశీల.

"పనిమీద బయటకు వెళ్ళారు" అన్నాను.

"నిన్న మీ ఇంటికి వచ్చాను. డిటెక్టివ్ శరీఫ్ ను కలుసుకోవాలనుకున్నాను. షూటింగ్ వాళ్ళ వాహనం రావడంవలన నా ప్రయత్నం ఫలించలేదు."

"ఆ సమయంలో కాల్ షీటు వున్నట్టు మీకు తెలియదా?"

"తెలుసు. భీమారావుగారు అంత త్వరగా షూటింగుకు హాజరవుతారనుకోలేదు."

"శరీఫ్‌గారిని ఎందుకు కలుసుకోవాలనుకున్నారు?"

"నాకు గౌస్‌తో రహస్య వివాహం జరిగింది. గౌస్ నన్ను సినిమాలనుండి తప్పుకోమంటున్నాడు."

తల పంకించాను. గౌస్‌తో ఆమెకు రహస్య వివాహం జరిగివుంటే దానివలన వచ్చే సాధకబాధకాలు పూర్తిగా ఆమె వ్యక్తిగతం. డిటెక్టివ్ శరీఫ్ ఈ విషయంలో ఆమెకు ఏం సహాకరించగలడు?

అదేమాటే ఆమెతో అన్నాను.

"గౌస్‌కి కొంతమంది అమ్మాయిలతో అక్రమ సంబంధాలున్నాయి. వాటిని డిటెక్టివ్ శరీఫ్ పరిశోధించి ఆధారాలు సేకరించాలి. అప్పుడు విడాకుల వ్యవహారంలోంచి సులువుగా గట్టెక్కుతాను."

"గౌస్‌కి విడాకులు యిస్తారా?"

"అవును. కాని ప్రస్తుత పరిస్థితులలో ఇది కష్టం."

"డిటెక్టివ్ శరీఫ్ మీ కేసు టేకప్ చేయరు?"

"ఏం?"

"భార్యాభర్తల మధ్య పొరపచ్చాలుంటాయి. కాల క్రమేణా అవి సర్దుబాటు అవుతాయి. వాటిలో తల దూర్చడం శరీఫ్‌కి ఇష్టంవుండదు."

"ప్లీజ్! మీరు చెప్పి ఒప్పించండి!"

"ప్రయత్నిస్తాను" నాకు నమ్మకంలేదు.

"నిన్న షూటింగ్ దగ్గరకు గౌస్ వచ్చాడు."

"ఇంతకాలంగా ఆయన ఎక్కడ వున్నారు?"

"ఊటీలో."

"ఊటీలో మీకు అబ్బాయి పుట్టాడట. నిజమేనా?"

"గాసిప్ రాసే పత్రికలను నమ్మకండి."

జయశీల అబద్ధం చెబుతోంది. నాలుగు పత్రికలలో ఒకేరకంగా వచ్చిన వార్తను ఆమె ఖండిస్తోంది.

"గాస్ ఏమన్నారు?"

"సినిమా రంగాన్ని వదులుకోమంటారు. తనకు ఒక్కడికే పూర్తిగా అంకితమై పొమ్మంటారు."

"మీరు మీ పెళ్ళికి ముందు ఆ విషయాలు చర్చించుకోలేదా?"

"అప్పట్లో ఆ ప్రసక్తి రాలేదు."

"గాస్‌గారికి ఆస్తిపాస్తులున్నాయా?"

"ఊటీలో కొండ ప్రాంతంలో కొంత కొండ వ్యవసాయం వుంది."

"ఆదాయం బాగా వస్తుందనుకుంటాను."

"ఫరవాలేదు."

"విడాకుల కోసం గాస్‌ను ఒప్పించలేకపోయారా?"

"పాతిక లక్షల రూపాయలు కావాలట!"

"మీరు ఇవ్వనన్నారా?"

"పాతిక లక్షలంటే నేను ఇంతవరకూ పొదుపుచేసి ఎరగనంత మొత్తం!"

"నటిగా మీకు మంచి డిమాండ్ వుంది."

"ఇంటి అద్దెలూ, నౌకర్లూ, టాక్సులూ, హోదా వెలగబెట్టడమూ మమ్మల్ని తినేస్తాయి."

"గాస్‌గారి ఇతర లవర్స్ ఎక్కడ వున్నారు?"

"ఊటీలో, బెంగుళూర్‌లో."

"అడ్రసులు తెలుసా?"

"తెలియదు. లక్ష రూపాయలవరకూ ఫీజు ఇవ్వగలను. ఎలాగైనా నాకు గౌస్ పీడ వదిలించండి."

నేను భుజాలు ఎగరేశాను. ఆమె నా అభిమాన నటి అవుతే అవుగాక! గౌస్‌ను ఆమె నెత్తికెక్కించుకుంది. శరీఫ్ చేత బరువు దించుకుంటుందట. మూల్యం లక్ష రూపాయలు!

నేను చిరాకును అణచుకుంటూ లేవబోయాను.

మెట్లమీద యెవరో దిగి వస్తున్నారు. డ్రాయింగ్ రూంలోంచి మెట్లు కనిపిస్తోన్నాయి. మెట్లమీద యువకు డొకడు దిగుతున్నాడు.

హిప్పీ క్రాఫు, భారీ విగ్రహం. అతడికి ముప్ఫయ్యేళ్ళుంటాయి. గోధుమరంగు ఉలెన్ పాంటుమీద ఎర్రటి పాలిస్టర్ షర్టు టక్ చేశాడు. కాళ్ళకు అరిస్టోక్రాట్ షూ ధరించాడు.

అతడి చేతిలో త్రిబుల్ ఫైవ్ సిగరెట్ వెలుగుతోంది. అతడు సరాసరి డ్రాయింగ్ రూంలోకి వచ్చాడు.

"నా పేరు గౌస్. ఇంతసేపూ జయశీల నా గురించే మాట్లాడుతూ వుండి వుండవచ్చు" అతడు నా విజిటింగ్ కార్డు నాకు అందించాడు.

పనిమనిషి ద్వారా జయశీలకు పంపించిన కార్డు అది.

గౌస్‌ను పరిశీలనగా చూస్తూండిపోయాను. సినీతార మీది వ్యామోహంతో ఆమెను రహస్య వివాహం చేసుకున్నాడు. ఇపుడు ఆ వివాహాన్ని రద్దు చేసుకోవడానికి పాతిక లక్షలు అడుగుతున్నాడు.

ఇలాంటి వాళ్ళకు మానసిక చికిత్స అవసరం.

గౌస్ నా ప్రక్క కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. ఇంటి

మేట్ సెంటు వాసన గుప్పుమంది.

జయశీల కసాయివాడిని చూసినట్టు గడగడలాడు తోంది.

నేను లేచాను. ఇంకా అక్కడే కూర్చుంటే గౌస్ మరికొన్ని పిచ్చి ప్రశ్నలు వేయవచ్చును. జయశీల వద్ద సెలవు పుచ్చుకొని బయటకు నడిచాను.

ఆశ్చర్యం!

గౌస్ నన్ను వెంబడిస్తున్నాడు.

నా కారు డోర్ తెరిచాను. డ్రయివర్ సీట్లో కూల బడ్డాను.

"బ్రదర్! లిఫ్ట్ ఇస్తారా?" అడిగాడు గౌస్.

నాకు జవాబు దొరకలేదు. అతడు నా మౌనాన్ని అంగీకారంగా తీసుకున్నాడు. డోర్ తెరుచుకొని నా ప్రక్క చతికిలబడ్డాడు.

కారును పోనిచ్చాను.

"రోడ్డు ప్రక్కకు చూడు బ్రదర్!"

స్టీరింగ్ వీల్ జాగ్రత్తగా కంట్రోల్‌లో వుంచుకుని ప్రక్కకు చూశాను. రోడ్డు ప్రక్క ప్లిమత్ కారు ఆగి వుంది. దాని ప్రక్కగా చెట్టియార్ నిలబడి ఎవరితోనో మాట్లాడుతున్నాడు.

"చెట్టియార్. ప్రముఖ చలనచిత్రాల డిస్ట్రిబ్యూటర్!" అన్నాను.

నా కారు ప్లిమత్‌ను దాటింది.

"నా భార్యకు తాజా ప్రియుడు!" నవ్వాడు గౌస్.

నాకు అతడి నవ్వుతో వెన్ను జలదరించింది. ఇది సినిమా లోకమా? మాయా లోకమా?

"మీది కేవలం అనుమానం ఏమో!"

"కాదు. శ్రీమతి కారులో మాలతి వుంది. చూడ లేదా?"

మాలతి! జయశీల ఆత్మీయురాలు. సెక్రటరీ. నిన్న ఆమెతో తమ ఇంటికి వచ్చింది.

"సినిమా ఒప్పందంలో ఆమె యిటు వచ్చి వుండ వచ్చు."

"కావచ్చు. రాత్రి నేను ఇంట్లో వున్నాను. జయశీల ఆ ముసలాడి ఇంట్లో గడిపింది. ఏమైనా అంటే అవుట్ డోర్ షూటింగూ, పరిశ్రమలో తన 'బిజీ' కళా కైపుణ్యమూ అంటుంది!"

"నాకు మీ మాటలు ఆశ్చర్యం కలిగిస్తున్నాయి!" అన్నాను.

"సహజం! అందుకే ఆమెను పాతికలక్షలు అడిగాను. నాతో గడిపిన మధుర రాత్రులనూ, చివరికి మా వివాహాన్నీ మరచిపోతానని చెప్పాను."

నాకు గౌస్ బోధపడటంలేదు. అసలితడు ఈ విషయాలన్నీ నాకు ఎందుకు చెబుతోన్నట్టు?

గౌస్ నవ్వసాగాడు.

కారు మలుపు తిరిగింది.

"కారు ఆపు బ్రదర్!" అన్నాడు గౌస్. అతడి చెయ్యి నా భుజాన పడింది.

కారు ఆపాను. గౌస్ కారు దిగాడు.

4

కారును గారేజిలో వుంచి మేడ మెట్లు ఎక్కాను.

డిటెక్టివ్ శరీన్ కన్సల్టింగ్ రూంలో కూర్చుండి వున్నాడు.

నేను ఆయనతో జయశీల మాటలూ, గౌస్ మాటలూ

మొత్తం చెప్పాను.

"జయశీల చుట్టూ ఏదో కథ నడుస్తోంది" అన్నాడు షరీఫ్ తన చేతిలోని ఫోటోను బల్లమీద పెట్టుతూ.

ఫోటో చూశాను. జయశీల యెవరో ముసలాడి కౌగిట్లో పరవశిస్తోంది. ఆ ముసలాడు యెవరో కాదు— చెట్టియార్.

ఈ ఫోటో షరీఫ్‌కి ఎలా వచ్చింది?

షరీఫ్ నా ఆలోచనను గమనించినట్టు, టేబుల్ సొరుగులోంచి కవర్ తీసి అందించాడు.

కవర్ మీద డిటెక్టివ్ షరీఫ్ ఇంటి చిరునామా వుంది.

"జయశీలను ఎవరో బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తోన్నారు!" అన్నాడు షరీఫ్.

"ఎవరు? గౌస్ కాదు కదా?"

"చెప్పలేం!"

నాకు ఆలోచనలతో తల తిరుగుతోంది. జయశీల జీవితంలో ప్రస్తుత సంఘటనలు కదిపే పాత్రలు మూడు. మొదటిది గౌస్. రెండోవాడు చెట్టియార్. మూడోది బ్లాక్ మెయిలర్.

"బ్లాక్ మెయిలర్ చెట్టియార్ కావచ్చునేమో!" అన్నాను.

"అయినా ఆశ్చర్యంలేదు."

"ఈ ఫోటో మనకు పంపి లాభం ఏమిటి?" అడిగాను.

"జయశీల బ్లాక్ మెయిలింగ్‌కి గురవుతోన్నట్టు మనకు తెలియాలి .... జయశీల తెర మరగు జీవితంతో బ్లాక్ మెయిలర్‌కి పరిచయం వుంది. జయశీలతో సన్నిహితంగా తిరిగే వ్యక్తి ఎవరో అయివుండాలి."

"మాలతీ!"

శిరీష్ తలూపాడు. "ప్రస్తుతానికి నువ్వు మాలతిని వెంబడించు. ఆమె చెట్టియార్‌ని కలుసుకున్నట్టు గాస్ ఇందాకనే చెప్పాడు కదా!"

వాళ్ళ ఆలోచనలు పరిపరివిధాలా పోతున్నాయి.

5

మాలతి కుర్చీలోంచి ముందుకు వాలింది. ఆమె చేతులు వణుకుతోన్నాయి. అల్లల్లాడే వ్రేళ్ళతో బల్లమీది ఫోటోను అందుకుంది.

ఫోటోలో చెట్టియార్, జయశీల వున్నారు. చెట్టియార్ కౌగిట్లో వుంది జయశీల.

"మాలతీ!" పిలిచాడు చెట్టియార్.

ఫోటోమీదనుండి దృష్టి మరల్చింది మాలతి.

"ఈ ఫోటో తీసే అవకాశం నీకే వుంది!" అన్నాడు చెట్టియార్.

"నాకా? ఏమిటి మీరు అంటున్నది?"

"జయశీలను నువ్వు ఇక్కడ దించి వెళ్తున్నావు. నా వద్ద జయశీల వున్న సమయం నీకే బాగా తెలుసు. నా ఇంట్లో స్వేచ్ఛగా సంచరించే అవకాశమూ నీకే వుంది."

మాలతి అరచేతులలో మొహం దాచుకున్నది.

"ఇది ఎవడో తుంటరిచేసే పని. ఈ పనికి మీరు నన్ను అనుమానిస్తారనుకోలేదు."

"మాలతీ! నువ్వు ఈ ఫోటో తీసినా తీయకపోయినా నాకు ఒరిగేదీ, నష్టమయేదీ ఏం లేదు. నీ యజమానురాలికి ఎక్కువ క్షోభ కలిగించినట్టవుతుంది. అంతే!"

"ఫోటోను నేను ఎందుకు తీస్తాను?"

"మమ్మల్ని యిద్దరినీ బ్లాక్ మెయిల్ చేయడానికి!"

"ప్లీజ్ ....నన్ను నమ్మండి. నాకు ఈ విషయంలో ఏమీ తెలియదు."

చెట్టియార్ తల ఊపాడు. బల్లమీది టెలిఫోన్ సెట్టును తనవైపు త్రిప్పుకున్నాడు. రిసీవర్ ఎత్తి డయల్ చేశాడు.

అవతల ప్రక్క జయశీల పలికింది.

"మనం ఇద్దరమూ కలిసివున్న అసభ్య చిత్రం ఒకటి నాకు పోస్టులో వచ్చింది."

"అలాగా నాకూ అదే ఫోటో ఒకటి వచ్చింది."

చెట్టియార్ నిర్ఘాంతపోయాడు.

అవతల ఫోన్‌లో జయశీలను "ఎవరు?" అని అడిగారు.

చెట్టియార్ నుదురు చిట్లించాడు. అవతల జయశీల ప్రక్కగా వున్నది ఎవరు?

"జయా! నీతో మాట్లాడేది ఎవరు?"

"అబ్బే! ఎవరూ లేరు."

"అబద్ధం!" అరవాలనుకున్నాడు చెట్టియార్. కాని తమాయించుకున్నాడు. మాలతికి సైగ చేశాడు.

మాలతి సైగను అర్థం చేసుకున్నది. బయటకు పరుగెత్తింది.

"ఫోటో ఎవరు తీశారంటావు?" అడిగాడు చెట్టియార్.

"ఏం చెప్పగలం?"

"మాలతి అని నా అనుమానం!"

"అంత నిశ్చయంగా ఎలా చెప్పగలవు?"

"మనలను చిత్రీకరించి మాలతి ఏం బావుకుంటుంది?" జయశీల తన అంతరంగికురాలిని నిర్దోషిగా సమర్థిస్తోంది.

"జయా! నా అంచనా పొరపాటు కావచ్చును" ఫోన్ పెట్టేశాడు చెట్టియార్.

6

టి. నగర్‌లో మాలతి టాక్సీ దిగింది.

రోడ్డుకి అవతల ప్రక్క జయశీల కనిపిస్తోంది. మాలతి చకచక కళ్ళజోళ్ళు సర్దుకు నడిచింది. ఆంగ్ల దినపత్రిక కొన్నది. చదువుతోన్నట్టుగా పేజీలు విప్పి జయశీల యింటిని పరీక్షగా చూస్తోంది మాలతి. ఆ ఇంటి గేటు లోంచి కారు దూసుకువస్తోంది.

పాత మోడల్ అంబాసిడర్ కారు.

మాలతి చటుక్కున ముందుకు కదలబోయింది.

ఆమె ప్రయాణం చేసివచ్చిన టాక్సీ డ్రయివర్ ఆమె వైపు వచ్చాడు.

"నువ్వే జయశీలనూ, చెట్టియార్‌నూ బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నావు." అన్నాను టాక్సీ డ్రయివర్‌గా నటించిన నేను.

"డిటెక్టివ్ అసిస్టెంట్ సారధీ!" ఆమె కళ్ళు తెరచుకున్నాయి.

"అవును."

"ప్లీజ్ నన్ను ఆ కారు వెంబడి తీసుకు వెళ్ళండి."

"మాలతీ! నువు ఎందుకు నాటకమాడుతున్నావు?"

"కాదు. అంబాసిడర్‌లో వెళ్ళేది ఎవరో తెలుసుకోవాలి. చెట్టియార్ కూడ మీకు లాగానే నన్ను అనుమానించారు. ఇప్పుడే జయశీల అతడితో రహస్య మంతనాలు చేసింది."

నేను అంబాసిడర్ కారువైపు చూశాను. అది రోడ్డు దాటి ప్రక్క రోడ్లోకి దాటుతోంది.

నేను చటుక్కున టాక్సీలోకి మారాను. మాలతి నా ప్రక్క కూర్చుంది.

టాక్సీని ఉరికించాను.

అంబాసిడర్ దూరంగా మలుపు తిరుగుతోంది. నా టాక్సీ మలుపు వద్దకు వెళ్ళింది. అక్కడ రోడ్డు మూడు శాఖలుగా చీలింది. అంబాసిడర్ కారు ఏ శాఖలోకి మళ్ళిందో....

నేను నిరాశగా టాక్సీ ఆపాను. స్టీరింగ్ వీల్ మీద అరచేత్తో కొట్టాను. మాలతి అబద్ధం చెబుతోందా?

7

డాట్సన్ కారు మద్రాసు వీధుల్లో పరుగులు తీస్తోంది. రోడ్లూ, వీధులు దేదీప్యమానంగా వెలుగుతున్నాయి. ఇళ్ళముందున్న అరుగులమీద ప్రమిదలతో దీపాలు వెలుగుతోన్నాయి. పిల్లలూ, పెద్దలూ బాణా సంచా కాల్చుతున్నారు. ఒళ్ళు మరచిన ఆనందంతో దీపావళి పండుగ భారతదేశంలో చిందులు త్రొక్కుతోంది.

డాట్సన్ జయశీల ఇంటిముందు ఆగింది. జయశీల ఇంటిముందు పోర్టికోలో దీపం వెలుగుతోంది. ఇంట్లో దీపాలు వెలుగుతోన్నట్టు లేదు. కిటికీలు మూసివున్నాయి. జయశీల ఇంట్లో వుందో లేదో?

కారును మెల్లగా పోర్టికోలోకి నడిపాడు శిరీష్.

"కాలింగ్ బెల్ నొక్కు" అన్నాడు నా వైపు చూసి.

పోర్టికో వెలుతురులో తలుపులు దగ్గరగా వేసివుండి కనిపిస్తున్నాయి. తలుపులకు తాళం పట్టేచోట సీలు పిడి నిగనిగలాడుతోంది. తలుపులకు తాళం పెట్టినట్టూ, ఇంట్లో ఎవరూ లేనట్టూ స్పష్టంగా తెలుస్తోంది.

అయినప్పటికీ కాలింగ్ బెల్ నొక్కాను. రింగ్ వెళ్తోంది.

శిరీష్ నిట్టూర్చి కారు స్టార్టు చేశాడు. కాలింగ్ బెల్ మీది నా చెయ్యి తీసేశాను. కారులో కూర్చున్నాను.

"జయశీల ఈ రోజు ఉదయం వాహినీ స్టూడియో నుండి బయలుదేరింది. మనం ఆమె కోసం స్టూడియోకి వెళ్ళాం. ఇంటికి వచ్చాం. నగరంలో ఆమె కోసం వెతికాం. ఈ రోజు ఆమెకు విశ్రాంతి దినం. ఎక్కడా కాల్ షీటు యివ్వలేదు" శిరీష్ మాట్లాడుతూనే కారును పోనిచ్చాడు.

జయశీల ఎక్కడకు వెళ్ళింది?

దారిలో శిరీష్ అన్నాడు. "నువ్వు చెట్టియార్ ఇంటి మీద ఈ రాత్రంతా కాపలా వుండు."

నేను తలూపాను. దీపావళి రాత్రి వీధీవాడా బాణా సంచా మోత! రాత్రి ఎలా గడపడం?

చెట్టియార్ ఇంటిదగ్గర నన్ను నిర్దాక్షిణ్యంగా వదిలి పెట్టి మైలాపూర్ వెళ్ళేరోడ్డు పట్టుకున్నాడు శిరీష్.

చెట్టియార్ ఇల్లు దీపాల కళతో వెలుగుతోంది.

పోర్టికోలో పాత మోడల్ అంబాసిడర్ కారు వుంది.

నా మనసు వురకలు వేస్తోంది. చెట్టియార్ యింటి పిట్టగోడ దూకాను. తోటలో మొక్కల చాటున ఆగాను.

పై గదిలో దీపం వెలుగుతోంది. కిటికీమీద రెండు నీడలు కనిపిస్తున్నాయి. ఒక నీడ చెట్టియార్ ది. రెండవది పాత మోడల్ అంబాసిడర్ కారులో వచ్చిన వ్యక్తిది అయివుండాలి.

చెట్టియార్‌తో మాట్లాడే వ్యక్తి ఎవరో తెలుసు కోవడం ఎలా? నీటిగొట్టం పట్టుకొని పైకి ఎగబ్రాకాను..

8

ఉదయం పదిగంటలయింది.

మాలతి మైలాపూర్ రెండో క్రాస్ రోడ్లో నడుస్తోంది. రోడ్డుకి అటూ ఇటూ చూడసాగింది.

ఖాళీగా వున్న టాక్సీ రోడ్డుమీద కనిపించింది.

మాలతి టాక్సీ ఎక్కింది. టి. నగర్‌లో జయశీల ఇంటిముందు ఆగింది. ఇల్లు నిశ్శబ్దంగా వుంది.

జయశీల ఎక్కడకు వెళ్ళింది?

నిన్న ఆమెకు కాల్‌షీట్లు లేవు. విశ్రాంతి దినం. అందుకే తనను వరదాచారి ఇంటికి వెళ్ళనిచ్చింది. ఈ రోజు జయశీలకు పన్నెండు గంటల ప్రాంతంలో వాహిరా స్టూడియోలో కాల్‌షీటు వుంది.

హాండ్ బాగ్‌లోంచి తాళం తీసింది. పోర్టికోలోంచి నడిచి తలుపు తాళం తెరచింది. తలుపు ప్రక్క లోపల తపాలా పెట్టె వుంది. పెట్టెలో చాలా కవర్లూ, కార్డులూ పడివున్నాయి.

మాలతి నిట్టూర్చింది.

జయశీల నిన్న కూడా ఫాన్ మెయిల్ చూసుకో లేదు. అందుకే యింత లాట్ మిగిలిపోయి వుంది.

మాలతి డ్రాయింగ్ రూంలోకి నడిచింది. ఇల్లు నిన్ననంతా తుడిచినట్టు లేదు. టీపాయ్‌మీద యాష్‌ట్రే వుంది. సిగరెట్టు పీకలూ, చాక్‌లెట్ కవర్లూ వున్నాయి.

మాలతి తిరిగి పోర్టికోలోకి వచ్చింది.

గేటు తెరచుకొని పనిమనిషి వస్తోంది. ముసలితనం వలన ఆమె ఆయాసపడుతోంది.

"నిన్న వచ్చావా?" అడిగింది మాలతి.

"రాలేదమ్మగారూ! మా మనవరాలికి ఒంట్లో బాగుండ లేదు."

మాలతి డ్రాయింగ్ రూం చూపించింది. "ఇల్లు చూడు. ఎంత ఛండాలంగా వుందో. ఏదో అరగంట వచ్చి శుభ్రం చేయవచ్చుగదా!" అంది.

"ఈ ఉదయాన్నే వచ్చాను. ఇంటికి తాళం పెట్టి వుంది!"

మాలతి మెట్లు ఎక్కుతోంది. మేడమీద గది మూసి వుంది. లోపల ఫాన్ తిరుగుతోన్న చప్పుడు వస్తోంది.

మాలతి నుదురు చిట్లించింది. జయశీల ఫాన్ ఆపడం మరచిపోయి బయటకు వెళ్ళిందా!

తలుపులు తోసింది. తెరచుకోలేదు. లోపల ప్రక్క తాళం పెట్టి వుంది.

మాలతి గుండె దడదడలాడింది. మనసు హెచ్చరిస్తోంది. జయశీల ఏదో ప్రమాదంలో ఇరుక్కున్నది.

తాళంపట్టె రంధ్రంలోంచి లోపలకు చూసింది.

గదిలో కుర్చీ వుంది. రంధ్రంలోంచి కుర్చీ సీటు భాగం మాత్రం కనిపిస్తోంది. సీటుమీద జయశీల వుంది. ఆమె కూర్చున్న పొజిషన్ సహజంగా వున్నట్టులేదు. ఒకప్రక్కకు మూట ఒరిగినట్టు చేయిమీదకు ఒరిగివుంది జయశీల.

ఆమె చేయి ఒకటి తోటకూర కాడలాగా ప్రేలాడుతోంది.

మాలతి గజగజలాడి క్రింద కూలబడి పోయింది. పని మనిషి ఆమెను సమీపించింది.

"అమ్మగారూ!" అంది పనిమనిషి, ఆమెను పొదివి పట్టుకొని.

"జయశీల అమ్మగారికి ఏదో అయింది" అంది మాలతి గొంతు పెగల్చి.

"ఆఁ! అమ్మగారు లోపల వున్నారా?" పనిమనిషి బిత్తరపోయింది.

మాలతి నిస్త్రాణగా తలూపింది.

"తాళం తెరవండి అమ్మా! చూద్దాం!"

మాలతి తల అడ్డంగా త్రిప్పింది. "నా దగ్గర తాళం చెవి లేదు."

"అయితే ఇప్పుడు ఎలా అమ్మగారూ?"

"తాళంచెవి వున్నప్పటికీ తలుపు తెరకూడదు. పోలీసు వ్యవహారం!"

"అంటే నిన్నటినుండి జయశీల అమ్మగారు అదే పరిస్థితిలో వున్నారంటారా?"

"అవును."

"ఫోన్ తిరుగుతోన్నట్టుంది."

మాలతి ఆమెకు జవాబు చెప్పలేదు. కంగారుగా మెట్లు దిగింది. డ్రాయింగ్ రూంలోని ఫోన్‌ని సమీపించింది.

పోలీసులకు ఫోన్ చేసింది.

"పావుగంటలో వస్తున్నాయి. మీరెవరూ అక్కడి వస్తువులను తాకవద్దు" అన్నాడు క్రయింబ్రాంచ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ బాలు.

మాలతి రిసీవర్ క్రెడిల్ చేసి తిరిగి ఫోన్ ఎత్తింది.

డిటెక్టివ్ శిరీష్ అటు ప్రక్క దొరికాడు.

9

డాట్సన్ కారు జయశీల యింటివద్ద ఆపాను.

డిటెక్టివ్ శిరీష్ కారు దిగాడు. ఇంటివద్ద పోలీసు జీపులు ఆగివున్నాయి. ఇంటివద్ద జనం గుమిగూడారు.

శిరీష్, నేనూ జనాన్ని ఒత్తిగించుకుని లోపలకు నడిచాం. డ్రాయింగ్ రూంలో ఇన్‌స్పెక్టర్ బాలు, ఫస్టు క్లాసు (జుడీషియల్) మెజిస్ట్రేటూ, సార్జంటూ, వ్రేలిముద్రల నిపుణుడూ, పాథాలజీ సర్జనూ, ఒక ప్రక్కగా మాలతీ, ముసలి పనిమనిషీ వున్నారు.

శిరీష్‌ని ఇనస్పెక్టర్ బాలు విష్ చేశాడు.

"గదిలో జయశీల వుంది. తలుపులు పగలగొట్టాలి!" అన్నాడు బాలు.

"తాళంచెవి దొరకలేదా?" అడిగాడు శిరీష్.

బాలు భుజాలు చరుచుకున్నాడు. "జయశీల లోపలివైపు తాళం పెట్టినట్టుంది. అందువలన తాళంచెవి గదిలో దొరకవచ్చు. తలుపులు పగలగొట్టాలి. అందుకే" బాలు మెజిస్ట్రేటువైపు సాభిప్రాయంగా చూశాడు.

మేజస్ట్రేటు మెట్లు ఎక్కసాగాడు. అందరమూ ఆయనను అనుసరించాం.

పోలీసుల సహాకారంతో తలుపును తాళం వద్ద పగలగొట్టించాడు మేజిస్ట్రేటు.

గదిలో ఫాన్ తిరుగుతోంది. గది మధ్యగా కుర్చీలో జయశీల ఒరిగిపోయి వుంది. ఆమె కుడిచెయ్యి నేలమీదకి వ్రేలాడుతోంది. రెండో చెయ్యి కుర్చీలో వుంది. చేతిలో పిస్తోలు వుంది. తల విరిగినట్టుగా కుర్చీ వెనక భాగంమీద వ్రేలాడుతోంది. కుర్చీ వెనక భాగం రక్తంతో చింత

పిక్క రంగు పులుముకున్నది.

గదిలో మాంసం కుళ్ళుతోన్న వాసన!

గది కిటికీలు మూసి వున్నాయి. ఫాన్ గాలి అక్కడక్కడే రోటేట్ కావడంవల్ల చెడువాసనతో మాకు వికారం పుడుతోంది.

శిరీష్ కుర్చీని సమీపించాడు. తల వున్న భాగంలో వంగాడు. కుడి చెవి వెనుక భాగంలో రంధ్రం పడింది. కుర్చీ తడిసిన రక్తం ఆ రంధ్రంలోంచే కారింది.

"ఇది ఆత్మహత్య అయివుండవచ్చు" అన్నాడు పాథాలజీ సర్జన్.

ఇన్స్పెక్టర్ బాలు గచ్చుమీద మోకాళ్ళు వేసి కూర్చున్నాడు.

"ఎడం చేతిలో పిస్తోలు వుంది. గాయం కుడి చెవి వెనుక భాగంలో వుంది. జయశీల ఎడంచేతివాటం మనిషా?" అడిగాను.

బాలు జవాబు కోసం మాలతి వైపు తిరిగాడు.

"జయశీలకు ఎడంచేతి వాటమా? అంటే తన పనులు చేసుకునేటప్పుడు ఎడం చేతినే హెచ్చుగా వుపయోగిస్తుందా?" అడిగాడు బాలు.

మాలతి ఒక క్షణంపాటు కళ్ళు మూసుకుంది. "కాదు" అంది.

"సో ఇది హత్య. ఆత్మహత్యగా చూపించాలని ప్రయత్నం చేశారు."

"గది తలుపు లోపలివైపు మూసివుంది. కిటికీలు మూసి వున్నాయి. హత్యచేసి ఇవన్నీ లోపలి వయిపు బిగించి వుంచడం ఎలా సాధ్యం?" అన్నాను నేను.

"గది తాళంచెవి గదిలోనే వుండి వుంటుంది"

సార్జంటుకు సైగ చేశాడు బాలు.

సార్జంటూ, ఇద్దరు కానిస్టేబుల్సూ గది వెతకసాగారు. ఫోటోగ్రాఫర్ జయశీల శవానికి ఫోటోలు తీశాడు. వేలి ముద్రల నిపుణుడు గదిలో పౌడర్ స్ప్రే చేసి భూతద్దంతో తణిఖీ చేసుకుంటున్నాడు.

"పిస్తోలు మీద ఎలాంటి వ్రేలిముద్రలు లేవు" అని అన్నాడు.

శిరీష్ అతడి చేతిలోంచి పిస్తోలు అందుకున్నాడు.

"పిస్తోలుమీద ఆమెకు గ్రిప్ వుందా?"

"లేదు. ఎవరో చనిపోయి వున్న ఆమె చేతిలో పిస్తోలు వుంచారు" నేను పాయింట్స్ నోట్ చేసుకుంటున్నాను.

సార్జంటు తలూపి, "సార్! ఈ గదిని మూసివుంచిన తాళం చెవి దొరకలేదు. కిటికీలుమీదా, తలుపుమీదా, కుర్చీమీదా, చివరకు పిస్తోలుమీద కూడా వ్రేలిముద్రలు లేవు" అన్నాడు.

"అంటే వ్రేలిముద్రలను ఎవరో కావాలని చెరిపేశారన్నమాట!" శిరీష్ తలత్రిప్పి మాలతిని చూశాడు.

"జయశీల ఎటువంటిది?" అడిగాడు శిరీష్.

"ఆమె చాలా పట్టుదలగల మనిషి!"

"ఆత్మహత్య చేసుకునే మనిషా?"

"అంత బలహీనమైన మనసు వున్న స్త్రీ కాదు జయశీల."

"మాలతీ! నిన్న నువ్వు మీ అమ్మగారితో కలిసి లేదా?" అడిగాడు బాలు.

"నిన్న జయశీలకు విశ్రాంతి దినం. నన్ను మా బంధువుల ఇంటికి వెళ్ళి రావడానికి అనుమతించారు."

"మీ బంధువుల ఇల్లు ఎక్కడ?"

"మైలాపూర్ లో."

"బంధువు అంటే ఏ విధంగా బంధువు?"

"వరదాచారి. ఆయన నాకు అంకుల్ అవుతారు. ఆయన భార్య నాకు అత్తయ్య అవుతుంది—ఆమె కొద్ది కాలంగా అస్వస్థతగా వుంది."

"కాని నిన్న నువు వరదాచారి ఇంట్లో లేవు" కలగ చేసుకున్నాడు శిరీష్.

"ఉదయాన్నే మా అత్తయ్యను పలకరించాను. తరువాత స్టూడియోలు తిరిగాను."

"ఎందుకు తిరిగావో చెబుతావా?"

"జయశీల అమ్మగారు పేరులో వుండగానే నేను కూడా నటిగా కాలు నిలద్రొక్కుకోవాలి. చెట్టియార్ తాను తీయబోయే తర్వాతి చిత్రంలో నాకు గుర్తింపు దొరికే పాత్ర యిస్తానన్నారు."

నేను మాలతినే చూస్తోన్నాను. మాలతి అరితేరిన జాణ! ఆమెను నిన్న రాత్రి చెట్టియార్ ఇంట్లో చూశాను. చెట్టియార్ తో పాత మోడల్ అంబాసిడర్ కారులో వచ్చిన వ్యక్తి మాట్లాడుతోన్నాడు. వాళ్ళిద్దరి నీడలూ కిటికీ అద్దంమీద పడుతున్నాయి. నేను నీటిగొట్టం పట్టుకొని పైకి ఎగబాకాను.

గదిలో చెట్టియార్, అతడూ మాట్లాడుతోన్నారు. వాళ్ళ మాటలు వింటూ ఒక ప్రక్కగా మాలతి కూర్చుంది.

పాత మోడల్ అంబాసిడర్ లో వచ్చిన వ్యక్తి ఏదో తెలుగు చిత్రం తీస్తాడట. చెట్టియార్ పెట్టుబడి పెట్టాలట. మాలతిని ఆ చిత్రంలో పాత్ర కోసం

చెట్టియార్ అతడికి శిఫారసు చేస్తున్నాడు.

అతడు ఒప్పుకున్నాడు.

తర్వాత మాలతీ అతడూ అంబాసిడర్ కారులో వెళ్ళిపోయారు. తనకి వాళ్ళను వెంటాడటానికి టాక్సీ దొరకలేదు.

"రాత్రి మీతో కలిసి అంబాసిడర్ కారులో ప్రయాణం చేసిన వ్యక్తి ఎవరు?" అడిగాను.

మాలతి అంతసేపూ నిశ్చలంగా వున్నదనుకుంటాను. నా ప్రశ్నకు ఆమె మొహంలో రంగులు మారాయి.

"మీరు నన్ను వెంటాడారా?" అంది మాలతి.

"అవును."

"అతడి పేరేమిటి?" అడిగాను.

"పేరు నేను అడగలేదు."

విచిత్రంగా చూశాను. అతడు మాలతికి సినిమా ఆఫర్ ఇచ్చాడు. అయినా అతడి పేరు కూడా మాలతికి తెలియదు.

శిరీష్ నా వైపు ఓరకంట చూశాడు. కిటికీమీద టకటక చప్పుడు చేశాడు.

అతడికీ నాకూ మాత్రమే తెలిసిన కోడ్ భాష అది!

నన్ను వీధిలోకి వెళ్ళి దర్యాప్తు చేయమంటున్నాడు శిరీష్. నేను యధాలాపంగా శవాన్ని చూసి తీరికగా బయటకు నడిచాను.

10

జయశీల ఇంటి గేటు దాటాను. ప్రక్క యింటికి వెళ్ళాను. ఇంటి గోడకు కన్నదాసన్, లెక్చరర్, గవర్నమెంట్ డిగ్రీ కాలేజ్, అడయార్ అని నేమ్ ప్లేటు

వుంది.

గేటు తెరచుకొని లోపలకు నడిచాను.

పడక కుర్చీలో కూర్చుండి ఒకాయన పేపర్ చదువు కుంటున్నాడు.

నన్ను చూడగానే "ఎవరు కావాలండి?" అని తమి ళంలో అడిగాడు.

"కన్నదాసన్ మీరేనా?" అడిగాను.

అతడు తలూపాడు.

నన్ను నేను పరిచయం చేసుకున్నాను. అతడు నాకు కుర్చీ చూపించాడు.

"నిన్న జయశీల మరణించింది. ఉదయం పదిగంటల ప్రాంతంలో మరణించినట్టు అంచనా వేశారు. ఆమె తలలోకి పిస్తోలుతో కాల్చుకొని మరణించింది. ఆ విష యంలో మాకు కొన్ని అనుమానాలున్నాయి. అను మానాలు తీర్చుకోవాలని యిటు వచ్చాను" అన్నాను.

కన్నదాసన్ ఆశ్చర్యపోయాడు.

"మీ సందేహాలు అడగండి" అన్నాడు కన్నదాసన్.

"నిన్న ఉదయం జయశీల ఇంటికి ఎవరు వచ్చారో మీరు కాని, మీ ఇంట్లోవారు కానీ చూశారా?"

"ఉదయం ఎనిమిది గంటలకు చెట్టియార్ కారు వచ్చింది. అప్పుడు నేను రోడ్డుమీద కిరసనాయిలు పోయించుకుంటున్నాను. చెట్టియార్ లోపలకు వెళ్ళి వెంటనే వచ్చేశాడు."

నేను నోట్ చేసుకున్నాను.

"అటు తర్వాత నేను ఎవరినీ గమనించలేదు."

"మీ పిల్లలు గానీ, మీ శ్రీమతిగారూ కానీ ఏమైనా చెప్పగలుగుతారేమో?"

కన్నదాసన్ తన భార్యను పిలిచాడు.

ఆమె వచ్చింది. "పదిగంటల ప్రాంతంలో డాట్సన్ కారులో ఎవరో ఇద్దరు వచ్చారు. వాళ్లే సాయంకాలం మళ్ళీ వచ్చారు" అంది.

లోపల నవ్వుకున్నాను. ఆమె నన్ను గుర్తుపట్టలేదు.

"మీ పిల్లలకు జయశీలలాంటి ప్రసిద్ధ నటిపట్ల మోజు వుంటుంది" అన్నాను.

"మా పెద్ద పాప వాణికి ఆమె పిక్చర్లంటే ప్రాణం" అంది కన్నదాసన్ భార్య.

"ఆమెను ఒక్కసారి పిలుస్తారా?"

వాణిని పంపించింది కన్నదాసన్ భార్య.

"నిన్న ఉదయం జయశీల ఇంటికి వెళ్ళావా వాణీ?" అడిగాను.

"ఆఁ! జయశీల ఆంటీ నన్ను రమ్మని పంపించింది కబురు. వెళ్ళాను."

"ఎన్ని గంటలకు?"

"ఉదయం ఎనిమిదిన్నరకు."

"ఎంత సేపటివరకూ వున్నావు?"

"పదికాకుండా వచ్చేశాను. నాకు మధ్యాహ్నం స్పెషల్ క్లాసుంది" అంది.

"ఏం చదువుతోన్నావు?"

"జూనియర్ యింటర్."

నా మనసు వురకలు వేస్తోంది. నిన్న ఉదయం పది గంటల ప్రాంతంలో మాకు జయశీల ఇంటికి తాళంపెట్టి కనిపించింది. జయశీల చివరి క్షణాల్లో ప్రాణాలతో వుండగా చూసినవారిలో వాణి ముఖ్యమయింది.

"నువు జయశీలతో మాట్లాడుతోండగా ఆమెకోసం

ఎవరయినా వచ్చారా?"

"తొమ్మిది దాటాక కాబోలు పాత మోడల్ అంబాసిడర్ కారులో ఒకతను వచ్చాడు."

తలూపాను.

"డ్రాయింగ్ రూంలో కూర్చున్నాడు. జయశీల ఆంటీ నేనూ అతడితో మాట్లాడుతూ కూర్చున్నాం."

"అతడు సిగరెట్లు కాల్చాడా?"

"ఆఁ!"

"మీ ఇద్దరూ చాక్లెట్లు తిన్నారా?"

వాణి సిగ్గుపడింది.

"అతడు ఎలా వున్నాడో చెప్పగలవా?"

"పొడవుగా వుంటాడు. సాదాగా వున్నాడు. లేత నీలిరంగు గడి వున్న లుంగీ పంచె కట్టుకున్నాడు. పూర్తి చేతుల తెల్ల చొక్కా వేసుకున్నాడు. కాళ్ళకు పల్చటి చెప్పులు."

అతడే! రాత్రి మాలతిని తన కారు ఎక్కించి తీసుకు వెళ్ళింది.

"అతడి పేరు తెలిసిందా?"

"ఆఁ! వరదాచారి."

నన్ను తలమీద ఎవరో మొత్తినట్టయింది. వరదాచారి ఎవరో కాదు. మాలతికి అంకుల్.

"వరదాచారి మీతో ఏ విషయాలు మాట్లాడాడు?"

"నాకు వాళ్ళిద్దరి సంభాషణలో ఏమీ అర్థంకాలేదు. స్టిల్స్ మొత్తం నెగటివ్స్‌తోబాటు యిస్తానన్నాడు వరదాచారి. జయశీల ఆంటీ అతడిని ఎంత సొమ్ము కావాలని అడిగింది. వరదాచారి అయిదు వ్రేళ్ళు చూపించాడు. ఆంటీ నిట్టూర్చింది."

"జయశీల ఏమీ మాట్లాడలేదా?"

"ఎవరికో ఫోన్ చేసింది. అవతల చెప్పింది విని ఆమె చాలా అప్ సెట్ అయ్యారు."

"నువ్వు అక్కడ వుండగానే వరదాచారి వెళ్ళిపోయాడా?"

"వెళ్ళిపోయాడు."

"వెళ్ళిపోతూ ఏమయినా చెప్పాడా?"

"సాయంకాలంవరకూ అతడు వాహిరా స్టూడియోలో ఆంటీ కోసం వెయిట్ చేస్తానని చెప్పాడు."

"నువ్వు వచ్చేముందు జయశీల బాగా నిరుత్సాహంగా వుందా?"

"వరదాచారి వెళ్ళిపోగానే ఉత్సాహం తెచ్చుకుంది. నేను బయలుదేరాను. అప్పుడే పోర్టికోలో స్కూటర్ ఆగింది."

"స్కూటరా? ఎవరు వచ్చారు?"

"గాస్."

"వ్వూఁ!"

"గాస్‌ను చూస్తూనే ఆంటీ తలుపు మూసింది. గాస్ పళ్ళు కొరికాడు. నన్ను అడిగాడు. "మీ ఆంటీకి ఎవరిమీదో కోపంగా వుంది!" అని. నేను మెల్లగా నవ్వి మా ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయాను."

"తర్వాత పెద్ద చప్పుడు కానీ, కేకలు కానీ జయశీల ఇంట్లోంచి వినిపించాయా?"

"లేదు" అంది వాణి. వాణి నాకు మరో విశేషం కూడా చెప్పింది.

నేను లేచి కన్నదాసన్ కుటుంబానికి కృతజ్ఞతలు చెప్పుకున్నాను. తిరిగి జయశీల ఇంట్లోకి నడిచాను.

స్ట్రెచర్ మీద శవాన్ని పండుకో బెట్టారు.

డిటెక్టివ్ శిరీష్ కళ్ళు తళుక్కుమనడం కనిపెట్టాను. చటుక్కున గచ్చుమీదకు వంగి అందుకున్నాడు. పొడవు చేతులకు మణికట్టువద్ద పట్టే కఫ్‌లింకు. ఇత్తడి కఫ్‌లింక్. బ్రాసో అద్ది దాన్ని తళతళలు పెంచినట్టు వున్నారు.

"వి" అన్నాడు శిరీష్ కఫ్‌లింక్ మీది అక్షరం చదివి.

కఫ్‌లింకును బాలు అందుకున్నాడు.

సిబ్బంది జయశీల శవాన్ని బయటకు మోసుకు పోయారు. బాలు ఇంటికి తాళం పెట్టించాడు.

"సాయంకాలం మాలతీ, వరదాచారీ, గౌస్, చెట్టియార్‌తో ఇంటరాగేషన్ ఉంటుంది. నువ్వు తప్పక అయిదుగంటలకల్లా మా పోలీస్ స్టేషన్‌కి వచ్చెయ్యి" అన్నాడు బాలు.

శిరీష్ తలూపాడు.

పోలీసు జీపులూ, అంబులెన్సూ వెళ్ళిపోయాయి.

"పాత మోడల్ అంబాసిడర్ కారులో వచ్చింది వరదాచారి. మాలతికి అంకుల్" అని శిరీష్‌కు వాణి చెప్పిందంతా వివరించాను.

11

"మాలతీ!" పిలిచాడు డిటెక్టివ్ శిరీష్.

మాలతి న్యూస్ పేపర్ చదువుతుంటోంది. శిరీష్‌ను ఉలిక్కిపడి చూసింది.

"మీరా?" అంది.

"న్యూస్ పేపర్లో జయశీల మరణం గురించి ప్రముఖంగా వేశారు. చూశావా?" అడిగాడు శిరీష్.

"చూశాను,"

"జయశీల మరణం హత్యో ఆత్మహత్యో కూడా పోలీసులు నిర్ధారించలేకపోయారు."

మాలతి తలూపింది.

"మాలతీ! జయశీల హత్య అయిందో ఆత్మహత్య చేసుకుందో చెప్పగలదానివి నువ్వొక్కర్తివే!"

"ఆత్మహత్య చేసుకునేటంతటి పిరికిది కాదు జయశీల!"

"వరదాచారి ఎప్పుడయినా మేడమీది గదిలోకి వచ్చేవాడా?"

"వచ్చేవాడదనుకుంటాను."

"వరదాచారి విషయంలో నువ్వు ఏదో రహస్యం దాచాలని ప్రయత్నించావు. ఏమిటది?"

"అతడు నాకు అంకుల్. నన్ను మాయమాటలతో దోచుకున్నాడు. చెట్టియార్ ఇంట్లో రహస్యంగా తిరగడానికి ఏర్పాటు చేయమని కోరాడు. కాని అతడు జయశీలనూ చెట్టియార్‌నూ వెంటాడతాడని వూహించలేకపోయాను. వాళ్ళ రహస్య జీవితాన్ని ఫోటోలుతీశాడు. అటు జయశీలనూ యిటు చెట్టియార్‌నూ బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నాడు."

శరీఫ్ చురుకుగా చూశాడు. "నువ్వు జయశీలకూ గాస్‌కూ మధ్య విభేదాలు మరింత పెంచాలని ప్రయత్నించావు. ఎందుకు?"

"గాస్‌తో జయశీల సుఖపడదు."

"ఆ విషయం తేల్చుకోవలసింది వాళ్ళిద్దరూనూ."

మాలతి తల దించుకుంది.

"రెండో ప్రక్క చెట్టియార్‌కీ జయశీలకు సంబంధాలు పెంచావు."

"జయశీలే మోజుపడింది."

డిటెక్టివ్ శిరీష్ పకపక నవ్వాడు. "చెట్టియార్ లాంటి ముసలాడిమీద జయశీలలాంటి పడుచు పిల్ల మోజు పడిందా?"

మాలతి మొహం ఎర్రబడింది.

"సినిమా ప్రపంచంలో సెక్సుకే ప్రాధాన్యత. వయసు కాదు" అంది మాలతి.

"జయశీల శవాన్ని నువ్వు మొదటిసారి ఎప్పుడు చూశావు?"

"ఈ రోజు ఉదయం పది తర్వాత."

"జయశీల శవాన్ని నువ్వు మొదటిసారి చూసింది ఉదయం పదిగంటలప్పుడు కాదు."

మాలతి మొహం పాలిపోయింది.

"నువ్వు ఉదయం ఎనిమిది గంటలకు జయశీల ఇంటికి వచ్చావు."

"అవును. వచ్చాను."

"ఎందుకు వచ్చావు?"

"ఈ రోజు పదకొండు గంటలకు వాహిని స్టూడియోలో డైలాగ్ డబ్బింగ్ వుంది. ఎనిమిది గంటల నుండి తయారయితే నేకాని మా ఆడవాళ్ళకు తెమలదు!"

"జయశీల గదిలోకి వెళ్ళావు?"

"లేదు. వెళ్ళలేదు."

"తలుపు రంధ్రంలోంచే శవాన్ని చూశావా?"

"అవును."

"ఇంటి తాళంచెవుల సెట్టు నీ దగ్గర డూప్లికేటు వుంటుంది."

"ఎవరు చెప్పారు?"

"పనిమనిషి" జేబులోంచి తాళంచెవుల సెట్టు

తీశాడు శిరీష్.

"ఇవి.... ఇవి.... మీకు ఎక్కడ దొరికాయి?"

"తోటలో."

మాలతి తల దించుకుంది.

12

వరదాచారీ, గౌస్‌ను వెంటపెట్టుకుని యింట్లోకి నడిచాను. వరదాచారి ఇల్లు అది. వరదాచారి భార్య లోపల గదిలో మూలుగుతోంది.

ముందు గదిలో మాలతి తల దించుకుని వుంది. ఆమె ముందు డిటెక్టివ్ శిరీష్ నిలబడి వున్నాడు. అతడి చేతిలో తాళంచెవుల గుత్తి వుంది.

"నువ్వు ఎనిమిది గంటల ప్రాంతంలో జయశీల గదిలోకి వెళ్ళావు! ఆమె శవాన్ని చూశావు. తిరిగి బయటకు వచ్చి తలుపులకు మామూలుగా తాళం వేశావు."

"అవును. మైలాపూర్ వెళ్ళాను. నా మనసు కలత పడింది. ఆమెకు ఉజ్జ్వలమైన భవిష్యత్తు వుంది. నా భవిష్యత్తుకు ఆమె ప్రసిద్ధితో లింకు పడివుంది. జయశీల చనిపోయింది. నాకు ఎంతకూ మనసు ఉగ్గబెట్టుకోవడం సాధ్యంకాలేదు."

"తిరిగి పనిమనిషి వచ్చేసమయానికి జయశీల ఇంటికి వెళ్ళావు. ఆమె సాక్ష్యం వుంటుంది."

"అవును."

"మొదటిసారి శవాన్ని ధైర్యంగా చూశావు. తరువాత శవాన్ని ఎందుకు చూడలేక పోయావు!"

"తాళంచెవులు నా దగ్గర వున్నట్టు తెలిస్తే జయశీలది ఆత్మహత్య కాదేమోనని పోలీసులు భావించవచ్చును."

"శవంమీద వరదాచారికి సంబంధించిన కఫ్‌లింకు

వుంది."

వరరాచారి కంగారుపడ్డాడు.

"నాకు ఏ పాపమూ తెలియదు!" కీచుగా అరిచాడు వరదాచారి.

"గాస్! మీరు నిన్న ఉదయం జయశీలను కలుసుకోవాలని వచ్చారు. ఆమె మీ మొహంమీదే తలుపులు వేసింది. మీరు ఎందుకు వచ్చారు?" అడిగాడు శిరీష్.

"నా రేటు తగ్గించుకున్నాను. పదిహేను లక్షలు యిస్తే చాలు పాతిక లక్షలు అక్కరలేదు అని చెప్పడానికి వచ్చాను."

"మీరు ఒకప్రక్కా, వరదాచారి రెండో ప్రక్క జయశీలను డబ్బుకోసం పీడించారు. వరదాచారి తన కఫ్‌లింకు అక్కడ శవంమీద ఎందుకు పడివున్నదో పోలీసులకు చెప్పుకోవాల్సిన అవసరం వుంది."

వరదాచారి మొహం పాలిపోయింది.

"నాకు జయశీలను చంపవలసిన అవసరంలేదు. చంపుకుంటే నాకే నష్టం!"

"నీకు నష్టంలేదు. చెట్టియార్ నీకు దొరికాడు. జయశీల చనిపోయినా చెట్టియార్ నీకు డబ్బు చెల్లిస్తాడు."

"చెట్టియార్ డబ్బు చెల్లించనని తెగేసి చెప్పాడు."

"అతడినీ జయశీలనూ కలిపి తీసిన అసభ్య చిత్రాలను బయటపెడతాననలేదా నువ్వు?"

"బయటపెట్టి ఏం లాభం? మాలతి ఆ ఫోటోల్లో కొన్నిటిని సంగ్రహించింది."

"అవును. అందులో నాకు ఒక ఫోటో పంపింది మాలతి" అన్నాడు శిరీష్.

నేను గతుక్కుమన్నాను. మాకు పోస్టులో వచ్చిన

ఫోటో మాలతి పంపించిందా? శిరీష్‌కి ఆ సంగతి ఎలా తెలిసింది!

"మాలతీ: ఆత్మహత్యను హత్యగా నిరూపించదల్చు కున్నందుకు నీకు తప్పక శిక్ష ఏమీ పడదనుకుంటాను. పోలీసు వర్గాలనూ, నేర పరిశోధననూ మభ్యపెట్టడమూ తప్పక తరగతి నేరంకాదు" అన్నాడు శిరీష్.

"జయశీలది ఆత్మహత్యా? అయితే...."

శిరీష్ మధ్యలోనే కలగజేసుకున్నాడు.

"ఉదయం ఎనిమిది గంటలకు జయశీల వద్దకు మాలతి వచ్చింది. శవాన్ని చూసింది. ఆత్మహత్య చేసుకుని జయశీల మరణించింది. కుడిచేతిలోని పిస్తోలుతో కుడి చెవి వెనుకభాగంలో కాల్చుకుని మరణించింది జయశీల.

జయశీల ఆత్మహత్యకు వరదాచారే కారణం అని మాలతి బలంగా నమ్మింది. మాలతి భవిష్యత్తుకు ఈ ఆత్మహత్య విషయం పెద్ద ఆటంకం. మాలతి పగతీర్చుకో దలచింది. మైలాపూర్ వెళ్ళింది. వరదాచారి బట్టలకు వున్న కఫ్‌లింకు సంపాదించింది.

మనతోబాటు శవాన్ని పరిశీలించేటప్పుడు శవంమీద కఫ్‌లింకు జారవిడిచింది. మన అనుమానం వరదాచారి మీదకు వెళ్ళాలి. కాని వరదాచారి ఆ గదికి వచ్చే సావకాశంలేదు. అతడు మేడమీద గదికి రాడు. వరదా చారి బ్లాక్ మెయిలర్. అతడిని డ్రాయింగ్ రూంలో వుంచే జయశీల మాట్లాడి పంపించేసింది. ఈ విషయం వాణి నిర్ధారించింది.

"అంతేకాదు—జయశీల ఇంటికి ఉదయమే ఒకసారి ఎనిమిది ప్రాంతాల మాలతి వచ్చినట్టు కూడా వాణి నిర్ధారించింది. మాలతే తాళం పెట్టింది. జయశీల ఇంటికి

నిన్నటినుండి బయట ఎలా తాళం పెట్టివుందో మాల తే చెప్పాలి!" ఆగాడు శరీఫ్.

మాలతి గొంతు సవరించుకుంది.

"జయశీల అమ్మగారే తాను ఇంట్లో వుండి విశ్రాంతి తీసుకుంటానని చెప్పారు. నన్ను ఉదయం 10-15కు వెళ్ళమని చెప్పారు. పోర్టికో గుమ్మానికి తాళం పెట్ట మన్నారు. నేను అలాగే చేశాను. ఈ రోజు ఉదయం ఎనిమది గంటలకు ఆమె తిరిగి రమ్మని చెప్పారు. ఈ లోపుగా ఆమె ఇంత ఘోరం చేస్తుందని వూహించ లేకపోయాను" అంది మాలతి.

ఇన్స్పెక్టర్ బాలు బూట్లు టకటకలాడించుకుంటూ లోపలికి వచ్చాడు. "ముగ్గురు నేరస్తులూ యిక్కడ వున్నారా?" అన్నాడు.

డిటెక్టివ్ శరీఫ్ అతడికి వివరించసాగాడు.

నేను పాయింట్స్ నోట్ చేయసాగాను.

మాలతీ, గౌస్, వరదాచారి తలలు దించుకున్నారు.

—:అయిపోయింది:—